

Mar Camps: «En els pobles no s'hi reposa, en els pobles s'hi viu»

L'escriptora publica un nou assaig on analitza el fenomen de «l'èxode urbà» que busca localitats i destinacions «a mida», com poden ser pobles de la zona de l'Empordà i les Gavarres

Un any després del seu debut amb *Sense mans pel camí fondo* (Editorial Gavarres), Camps torna a les llibreries amb un nou projecte, aquesta vegada en forma d'assaig, per reflexionar sobre un racó de món que coneix molt bé i del qual sentia que es parlava freqüentment des d'una mirada urbana "aliena i allunyada". Aquest paisatge és el de l'Empordà i les Gavarres, amb un eix central: Celrà, el poble natal de l'escriptora i on viu actualment. "M'adonava que tenia moltes idees i opinions al respecte, però no pensava que això es pogués materialitzar en un llibre", reconeix. No vingueu al poble a reposar es nodreix de records, notes d'autors com Adrià Pujol, Antoni Puigverd, Josep Piera o Josep Pla; pensaments o històries en un context delicat en el qual els pobles s'han convertit en destinacions de repòs i desconexió per a persones amb un cert poder adquisitiu. Part d'aquesta situació es deu, segons Camps, al fet que massa sovint s'han fet servir uns termes molt concrets per definir els pobles, però sense tenir en compte la gent que hi habita. "Lloc amb autenticitat, plens de silenci, bucòlics, màgics o amb encant", detalla, "totes aquestes definicions fan que molta gent vagi allà a buscar una desconexió que no troba i que l'acaba portant a criticar i denigrar el que hi ha realment". D'aquí sorgeix, doncs, la reivindicació que en els pobles "s'hi viu". "De la mateixa manera que Barcelona diu que no vol ser una façana bonica amb uns figurants, el mateix passa amb les persones dels pobles", insisteix. Campanes, masos i llengua El llibre es divideix en diferents capítols que giren al voltant de múltiples aspectes que tenen a veure amb aquest desplaçament subtil que transforma el paisatge i les dinàmiques d'uns pobles que "reclamen ser entesos com a centres en si mateixos". "Hi ha qui ve el cap de setmana per escapar-se de la seva rutina, però també qui arriba per viure-hi i es comença a qüestionar coses sense entendre la història i la sensibilitat que hi ha al darrere", lamenta. És el cas, per exemple, del so de les campanes, la privatització de camins que fins al moment eren públics, els canvis d'ús dels masos o les olors provinents de les granges, entre d'altres. "Unes qüestions que si anessin a l'ajuntament municipal d'una ciutat els engegarien, però aquí al poble la gent es creu que és la localitat la que s'ha d'emmotllar a les seves necessitats", sosté. De fet, Camps critica que des de Barcelona i l'àrea metropolitana - sobretot en els darrers anys - s'hagi intensificat l'ús del terme "territori", entès com un tot. "És una idea vaga i uniforme perquè no deixa clar si parlem de les comarques del nord, del sud, de les costaneres, de les d'interior... on queden les valls, els rius, les muntanyes que conformen el país?", es pregunta. A l'assaig, un altre dels temes que tracta és la llengua i, de fet, com ja va fer en la seva anterior obra, Camps introdueix paraules pròpies de la seva terra, així com expressions que sempre ha sentit dir. "Reprimir o no fer servir aquestes paraules més enllà dels cercles més íntims també és un risc que corre la llengua catalana", recorda, "tenim una gran riquesa lèxica i dialectal que dona brillantor i matís a la parla". "Una llengua no és sana si no es té en compte la llengua viva", subratlla. Reivindicar la singularitat A les primeres pàgines l'autora deixa clar que el llibre "neix d'un rebec" però no es vol quedar "en el lament" i per això mira amb optimisme el futur dels pobles. "Cada poble és singular en si mateix", com Celrà, que recorda que compta amb un paratge privilegiat, una comunitat forta, patrimoni de castells i ermites i també una rellevant creació cultural que s'articula, per exemple, a través del teatre i la dansa. "Amb tot això tu has de fer unes polítiques concretes, que no seran les del poble del costat perquè cadascun ha de potenciar les coses que té", assenyala, "és molt important que els pobles es valorin si mateixos i es considerin importants i creatius". En aquest sentit, deixa clar que no és la millor opció caure en tòpics relacionats amb el folklore o en altres propostes "elitistes" que simplement transporten allò que s'està fent "a la ciutat" a un "altre escenari" i que no

sempre té en compte “la realitat de la gent del lloc”. Respecte al futur, té clar que seguirà vinculada amb el món literari i admet que ja està pensant en futurs projectes. “Estic molt orgullosa de ser una periodista i escriptora de Cerlà”, insisteix, “la vida al poble és absolutament plena amb una realitat molt rica i, de fet, sovint penso que la idea de localitat va molt lligada amb la d’universalitat”.

Font del document: <https://www.diaridegirona.cat/cultura/2026/05/24/mar-camps-els-pobles-s-130596049.html>